

Valtion palokoulu muuttuu Valtion palo-opistoksi

Valtion palokoulusta tulee Valtion palo-opisto.

Hallitus antoi Valtion palo-opistoa koskevan lakiesityksen eduskunnalle vuoden vaihteessa. Tätä kirjoitettaessa ei eduskunta tosin vielä ollut hyväksynyt kyseistä lakia, mutta muistaen sen arvokkaan tuen jota nykyinen eduskunta on antanut palontorjuntahenkilöstön koulutuksen kehittämispyrkimyksille, laki Valtion palo-opistosta tultaneen hyväksymään.

Valtion palokoulun asiat ovat edistyneet ripeästi sen jälkeen kun palokoulun esityksestä koulun johtokunta asetti keskuudestaan jaoston laatimaan kehittämissuunnitelmaa. Se hyväksyttiin ja jätettiin sisäasiainministeriölle vuonna 1967. Palontorjuntahenkilöstön puutteellisiin koulutusmahdollisuuksiin ja Valtion palokoulun epäkohtiin kohdistunut julkinen huomio edisti asian käsittelyä kiireellisenä. Valtiontalouden tarkastusviraston edustajat, eduskunnan valtiovarainvaliokunnan II jaosto ja valtioneuvoston tarkastajat tutustuivat samoihin aikoihin palokoulun oloihin ja tekivät havainnoistaan samansuuntaiset johtopäätökset. Vuoden 1968 valtion tulo- ja menoarvioesitystä käsitellessään eduskunta odottikin, että hallitus kiinnittää vakavaa huomiota palontorjuntahenkilöstön koulutusmahdollisuuksien tehostamiseen koulustarvetta vastaavaksi ja samalla myös valtion palohallinnon kehittämiseen yleensä. Sisäasiainministerin ja ministeriön kansliapäällikön tutustuttua palokoulun laajennustarpeisiin saatiin vuoden 1969 tulo- ja menoarvioon määräraha koulun lisärakennuksen, tulevan päärakennuksen, suunnittelua varten. Suunnittelu on parhaillaan käynnissä ja edistynyt jo pääpiirustustaselle. Sisäasiainministeriön korkeimmalta taholta on äskettäin uudelleen korostettu, että ministeriö tulee edelleen pyrkimään siihen, että Valtion palokoulun lisärakennuksen rakentaminen voitaisiin toteuttaa mahdollisimman pian ja että paloalan opetuksen tehostamiseen siten saataisiin tarvittavat edellytykset. Pyrkimystensä mukaisesti sisäasiainministeriö on edistänyt myös Valtion palo-opistoa koskevan lainsäädännön syntyä.

Valtion palokoulu on tarpeellista muuttaa Valtion palo-opistoksi monestakin syystä, mutta ennen kaikkea opetusohjelman kiireellisen tarkistustarpeen vuoksi. Uutta opetusohjelmaa suunniteltaessa todettiin, että sitä voitaisiin erinäisin tilapäisratkaisuin soveltaa osittain jo ennen tulevan päärakennuksen valmistumista. Palontorjuntahenkilöstön koulutuksen jälkeenjääneisyyden vuoksi aikaa ja mahdollisuuksia ei ollut hukattavissa. Valtion palokoulusta annettua lakia ja asetusta muuttamatta ei tarjoutuneita mahdollisuuksia kuitenkaan olisi voitu käyttää hyväksi. Ja kun lain ja asetuksen muutos nähtiin aiheelliseksi, oli samalla syytä antaa oppilaitokselle sen tulevaa luonnetta vastaava nimi, Valtion palo-opisto.

Oleennaisinta tulevilla järjestelyillä on se, että Valtion palo-opisto huolehtii päätoimisen palontorjuntahenkilöstön varsinaisesta ammattikoulutuksesta palomiesluokalla annettavasta peruskoulutuksesta lähtien aina palomestarin tai paloinsinöörin tutkintoon asti. Koulutusjaksot pidentyvät tuntuvasti. Lisäksi toimeenpannaan palo-opistossa ammattikursseja, kuten maalaiskuntien palopäällystö- ja palotarkastajakursseja. Muuhun koulutukseen sisältyvät mm. teollisuus- ja liikelaitosten palontorjuntakurssit ja vapaaehtoisten palokuntien johtoa varten tarkoitetut sopimuspalokuntien kurssit. Tarpeen ja mahdollisuuksien mukaan toimeenpannaan erityis- ja täydennyskursseja, kuten tähänkin asti.

614.842.83.054
614.842.83.055

Palontorjunta-lehden tämän numeron alkuosa on omistettu Valtion palo-opiston asioille, joten lähemmät tiedot löytyvät sisäsivuilta.

Valtion palo-opiston uudesta opetusohjelmasta

Johtajan Rainer Alho

614.842.83.054
614.842.83.055

Valtion palokoulun opetusohjelma perustui joulukuun 20 päivänä 1960 vahvistettuun johtosääntöön. Vuonna 1967 koulun johtokunta hyväksyi oppilaitoksen kehittämistä koskevan suunnitelman. Sen mukaan asetettiin suunnitelman eräiksi tavoitteiksi koulun toiminnan laajentaminen eli oppilaispaikkojen lisääminen nykyisestä viidestäkymmenestä lähes nelinkertaiseen määrään. Toinen tärkeä tavoite kehittämissuunnitelmassa oli opetusohjelman uudistaminen. Koska uusien toimitilojen valmistuminen parhaassakin tapauksessa kestää useita vuosia ja opetusohjelma puolestaan kaipaa pikaista tarkistamista, on tässä suhteessa ryhdytty toimenpiteisiin uuden päärakennuksen valmistumista odottamatta. Niinpä Valtion palokoulu muuttuu Valtion palo-opistoksi jo kuluvan kevätlukukauden aikana ja sen sisäinen organisaatio sekä opetusohjelma muuttuvat vastaavasti.

Uutta opetusohjelmaa sovelletaan siis erinäisiin tilapäisratkaisuihin turvautuen jo nykyisissä toimitiloissa. Kevätlukukausi 1970 muodostaa siirtymäkauden, jonka aikana noudatetaan uutta opetusohjelmaa entisiin pääsyaatimuksin. Uudet pääsyaatimukset tulevat voimaan asteittain muuttaman lähivuoden aikana. Palolautakunnille, palopäälliköille ja palokunnille tullaan, eräiden yksityiskohtien saatua lopullisen ratkaisunsa, lähettämään seikkaperäiset tiedot Valtion palo-opiston toiminnasta. Seuraavassa pyritään valottamaan uuden opetusohjelman eräitä pääkohtia.

Valtion palo-opisto on ammattioppilaitos, jonka toiminta jakaantuu kahteen pääosaan, ammattikoulutukseen ja muuhun koulustoitintaan.

Varsinainen ammattikoulutus

Valtion palo-opisto huolehtii kaikenasteisen päätoimisen palontorjuntahenkilöstön ammattikoulutuksesta. Erityisesti on todettava, että päällystön ja alipäällystön lisäksi koulutettavien piiri on nyt laajennettu käsittämään myös vakinaisten palokuntien palomiehet. Palomiesten ammattikoulutuksen liittäminen opiston toimintaan on erittäin merkittävä tapaus. Se tulee myös osaltaan tehostamaan alipäällystön ja päällystön koulutusta kun kaikilla opistoon pyrkivillä on vastaisuudessa takanaan yhtenäinen peruskoulutus palomiesluokalla. Vasta nyt, kun palomiesten peruskoulutus on otettu opetusohjelmaan, voidaan täydellä syyllä puhua niin sanotusta »pitkästä linjasta», joka käsittää aste asteelta tapahtuvan etene-
misen palomiehestä päällystösasemaan. Huomattavana seikkana uudessa opetusohjelmassa on edelleen se, että päätoimisen palontorjuntahenkilöstön koulutuksessa siirrytään lukukausijärjestelmään, joka käytännössä merkitsee sitä, että lyhyin koulutusaika on lukukausi. Muun koulustoitominnan puitteissa puhutaan edelleen opetusviikoista kuten ennenkin. Päätoimista palontorjuntahenkilöstöä varten Valtion palo-opistossa toimeenpannaan palomies-, paloiesimies-, palomestari- ja paloinsinööriluokkia.

PALOMIESLUOKKA kestää yhden lukukauden ja päättyy palomiehen tutkintoon. Toistaiseksi koulutusta voidaan antaa vain osalle tulevista palomiehistä. Aluksi keskitytään lähinnä pienten ja keski suurten palokuntien palomiesharjoittelijoiden ja vastaavassa asemassa olevien tulevien palomiesten kouluttamiseen. Uusien toimitilojen valmistuttua ja opiston saatua tarvittavan lisähenkilökunnan palomieskoulutusta tullaan laajentamaan niin, että se käsittää kaikki palomiehen ammattiin pyrkivät henkilöt.

Palomiesluokalle voidaan ottaa oppilaaksi henkilö, joka

- 1) on täyttänyt 18 mutta ei 30 vuotta,
- 2) on terve ja henkisesti sekä ruumiilliselta kunnoltaan palomiehen tehtävään sopiva,
- 3) on palvellut vähintään kolme kuukautta vakinaisessa palokunnassa tai puolivakinaisen palokunnan päätoimisessa tehtävässä ja
- 4) jolla on paloauton kuljettamiseen oikeuttava ajolupa.

PALOESIMIESLUOKKA, entiseltä nimeltään alipäällystöluokka kestää yhden lukukauden ja päättyy paloiesimiehen tutkintoon. Tämä tutkinto tuottaa palolain 11 §:n tarkoittaman kelpoisuuden vakinaisten palokuntien alipäällystövirkoihin.

Paloiesimiesluokalle voidaan ottaa oppilaaksi henkilö, joka on suorittanut palomiehen tutkinnon ja sen jälkeen ollut päätoimisesti palotoimen palveluksessa vähintään kaksi vuotta. Henkilö, joka ei ole suorittanut palomiehen tutkintoa, voidaan ottaa paloiesimiesluokalle hänen palveltuaan sanotunlaisissa tehtävissä vähintään neljä vuotta. Ylioppilas- tai teknikon tutkinnon suorittaneelta vaaditaan vastaavaa palvelusta vähintään yksi vuosi.

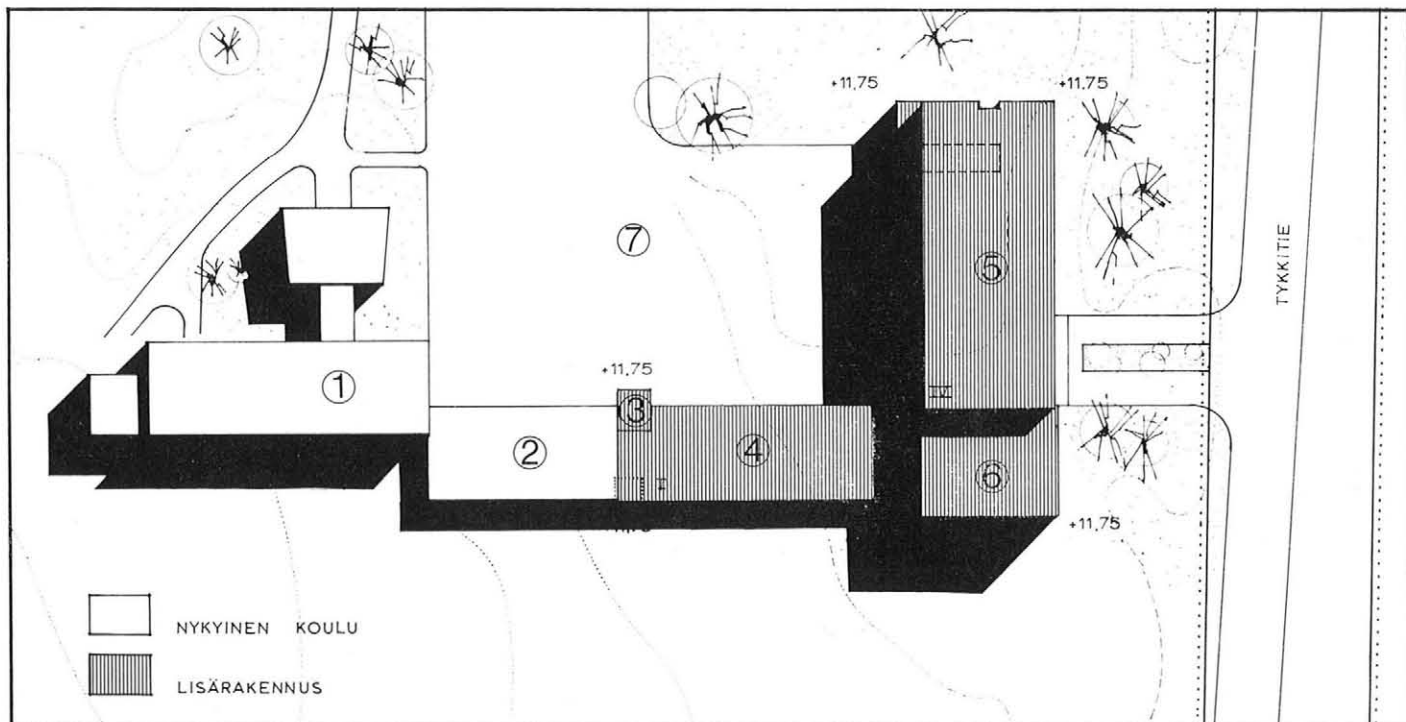
PALOMESTARILUOKKA kestää kolme lukukautta, joista kaksi on sijoitettu Valtion palo-opistoon ja kolmas, harjoittelujakso, opiston harjoittelupalokuntiin. Palomestari luokalla suoritetaan palomestarin tutkinto, joka tuottaa palolain 11 §:n tarkoittaman kelpoisuuden vakinaisten palokuntien päällystötehtäviin.

Palomestari luokalle voidaan ottaa oppilaaksi henkilö,

- 1) joka on suorittanut keskikoulun oppimäärän sekä
- 2) paloiesimiehen tutkinnon ja
- 3) toiminut viimeksi mainitun tutkinnon jälkeen päätoimisesti palotoimen palveluksessa vähintään kahden vuoden ajan.

Teknisen koulun, sitä korkeamman teknisen tutkinnon tai ylioppilastutkinnon suorittaneelta vaaditaan kohdassa 3) mainitunlaisista palvelusta yksi vuosi.

Henkilö, jonka menestyminen paloiesimiesluokalla osoittaa, että asianomainen ilmeisesti voi seurata opetusta palomestari luokalla, voidaan ottaa sanotulle luokalle, vaikka hän ei olisi suorittanut keskikoulua jos hänellä on keskikoulun oppimäärää vastaavat tiedot kemiassa, fysiikassa, matematiikassa ja äidinkieliessä.

Henkilö, joka ennen vuotta 1970 toimeenpannulla paloesi-
miesluokkaa vastaavalla luokalla on saavuttanut keskiarvon
8,50, voidaan ottaa palomestari luokalle, vaikka asianomaisel-
la ei olisikaan edellä mainittua keskikoulun tietomäärää.

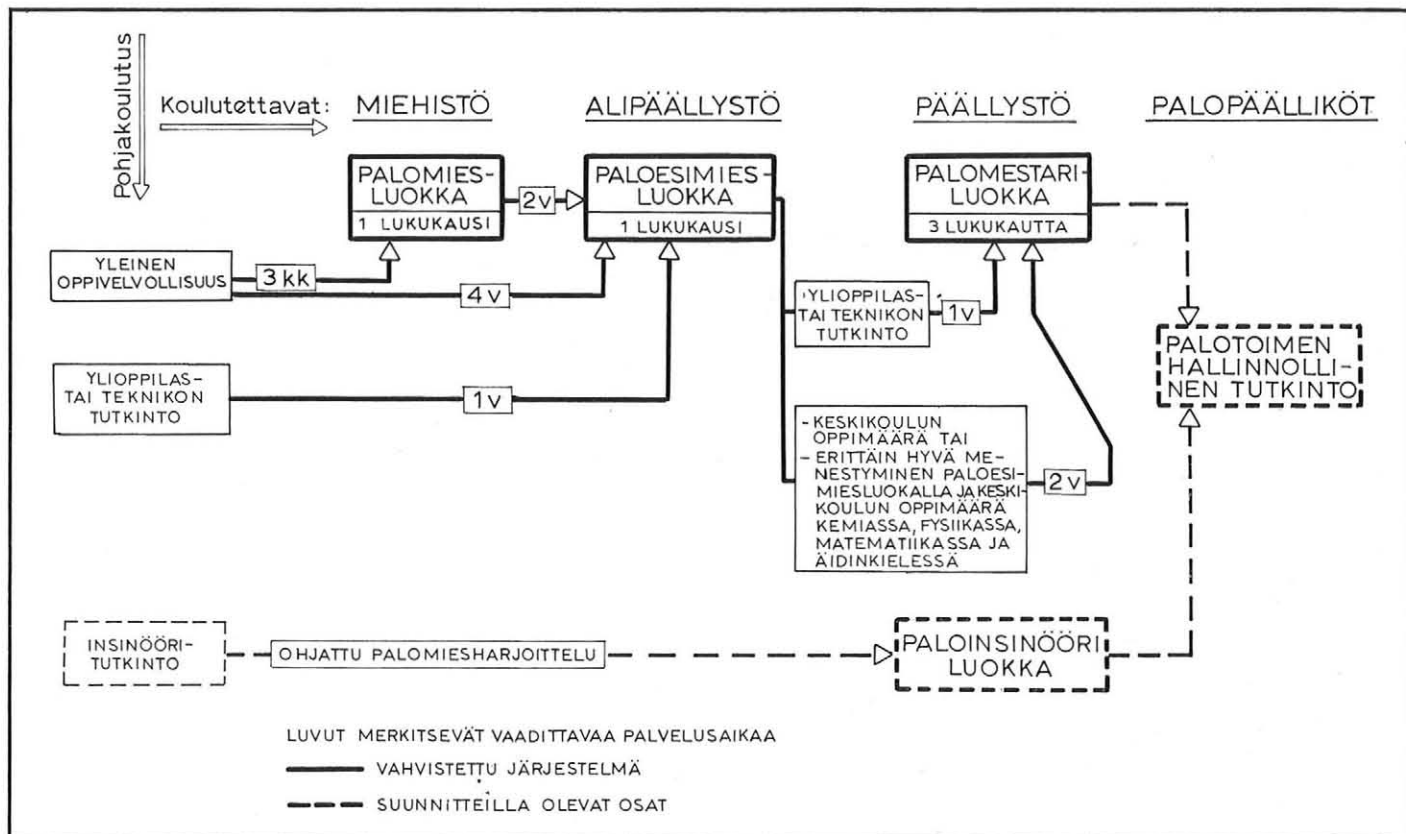
PALOINSINÖÖRILUOKKA on vielä suunnitteluasteella.
Tavoitteena on aikaansaada teknillisen opiston tutkintoon
perustuva luokka, joka valmistaisi paloinsinöörejä muun
muassa kuntien palotoimen palvelukseen. Tämä luokka tulisi
kestämään noin kaksi lukukautta ja se päättyisi paloinsinöö-
rin tutkintoon.

TAVOITE

Valtionpalo-opisto tulee tämänhetkisen suunnittelun valossa näyttä-
mään tällaiselta valmistuttuaan.

1 nykyinen koulurakennus, 2 nykyisen koulurakennuksen kalustohalli,
3 uusi harjoitustorni, 4 uusi kalusto- ja harjoitushalli, 5 palo-opiston
tuleva päärakennus, 6 voimistelusalusi ja ruokailutilat, 7 harjoituspiha,
jossa tarkoitus suorittaa yhteisharjoituksia harjoitustornia ja savu-
harjoitusrataa käyttäen. — Pääsisäänkäynti Tykkitien puolelta.

PÄÄTOIMISEN PALONTORJUNTAHENKILÖSTÖN UUSI AMMATTIKOULUTUSJÄRJESTELMÄ

Vaikka Valtion palo-opiston opetusteho ei vielä tässä vaiheessa riitäkään uuden opetusohjelman toteuttamiseen sen koko laajuudessa, voimme kuitenkin todeta alamme ammattikoulutuksen nyt saavan vakiintuneet muodot. Edelleen on huomattava, että koulutus tulee kattamaan kaikenasteisen päätoimisen palontorjuntahenkilöstön.

Tarkasteltaessa koulutusjärjestelmää kokonaisuutena, voidaan myös koulutusajan kannalta havaita päästävän ainakin lähelle koulutusyhteiskunnan ammattihenkilöille asettamia vaatimuksia. Yhteenvetona mainittakoon, että miehistön peruskoulutus kestää nyt yhden lukukauden (palomiesluokka). Alipäällystön koulutus kestää puolestaan kaksi lukukautta (palomiesluokka + palo-esimiesluokka) ja palopäällystön koulutus »palomestari-linjalla» peräti viisi lukukautta (palomiesluokka + palo-esimiesluokka + palomestari-luokka). Kun järjestelmä paloinsinööri-linjoihin saadaan toimintaan riittävällä teholla, on vihdoin mahdollista luopua alamme kelpoisuusehtojen kohdalla kyseenalaisesta »muuten hankitusta vastaavasta pätevyydestä».

Ammattikurssit

Maalaiskuntien palopäälliköiden kouluttamista varten sisältyy Valtion palo-opiston opetusohjelmaan erityinen *maalaiskuntien palopäällystökurssi*, joka kestää kahdeksan viikkoa. Tämä kurssi korvaa aikaisemman maalaiskuntien palopäälliköiden peruskurssin ja vastaavan jatkokurssin, jotka olivat pituudeltaan kuusi ja kaksi viikkoa. Maalaiskuntien palotarkastajia varten on opetusohjelmassa neljä viikkoa kestävä *maalaiskuntien palotarkastajakurssi*. Tavoitteena on kuitenkin pidettävä, että kaikkien kuntamuotojen päätoiminen palontorjuntahenkilöstö saisi samanlaisen koulutuksen. Tämä merkitsee sitä, että erityiskoulutuksen järjestämisestä maalaiskuntien palopäällystää varten tultaneen luopumaan asteittain.

Muu koulutustoiminta

Ammattikoulutuksen ohella kuuluu Valtion palo-opiston opetusohjelmaan neljä viikkoa kestävä *teollisuus- ja liikelaitosten palontorjuntakurssi*, joka korvaa entisen kolme viikkoa kestäneen teollisuuspalopäällystökurssin. Kurssi on laajennettu täyttämään teollisuuden ohella myös erilaisten liikelaitosten, tavaratalojen ja vastaavien kohteiden palontorjuntahenkilöstön koulutustarpeen. Nyt viikolla pidentyneellä kursilla kiinnitetään entistä enemmän huomiota palonehkäisyyteen sekä laitoskohtaisen palontorjunnan ja pelastustoiminnan järjestelyyn.

Vapaaehtoisten palokuntien johtoa varten on opetusohjelmassa *sopimuspalokuntien esimieskurssi*, joka korvaa aikaisemman vapaaehtoisten palokuntien päällystökurssin. Kurssi kestää, kuten edeltäjänsäkin, kaksi viikkoa. Pääsyvaatimuksia kiristämällä ja tuntijakoa tarkistamalla pyritään tämänkin kurssin kohdalla korottamaan oppiennätyksiä.

Edelleen toimeenpannaan opistossa tarpeen ja mahdollisuuksien mukaan erilaisia erityis- ja täydennyskursseja eriasteista palontorjunta- ja pelastushenkilöstöä varten. Näistä mainittakoon esimerkiksi palotoimen hallinnon-, säteilysuojusalan-, kunnallishallinnon, pelastustoimen, viestityksen ja muiden alojen erityiskurssit.

Edellä on selostettu palo-opiston opetusohjelman ns. runko-osaa, jonka lisäksi opisto tulee johtokunnan harkinnan mukaan toimeenpanemaan muunkinlaisia koulutus- ja neuvottelutilaisuuksia palontorjunnan ja pelastustoimen koulutuksen kehittämiseksi. □

Valtion palo-opiston organisaatiosta ja tulevasta toiminnasta

Johtaja R. Alho

614.842.83.054

614.842.83.055

Valtion palo-opiston toimintaa valvoo *johtokunta*, johon kuuluu sisäasiainministeriön edustaja, kunnallisten keskusjärjestöjen yhteinen edustaja ja kunnallisten toimihenkilö- ja työntekijäjärjestöjen yhteinen edustaja sekä enintään kolme muuta jäsentä. Uudessa organisaatiossa johtokunnan tehtävänä on lähinnä päättää opiston toiminnan yleisistä linjoista. Palokoulun johtokunnalle ennen kuuluneita tehtäviä on nyt delegoitu huomattavassa määrin opiston johtajalle.

Johtajan avuksi on perustettu ammattioppilaitoksille yleensä tunnusomainen *opettajakunta*, jonka kokoonpanon sisäasiainministeriö määrää. Opettajakunnalle on delegoitu eräitä johtokunnalle ennen kuuluneita järjestyksen ylläpitoon kuuluvia asioita. Lisäksi opettajakunta käsittelee muun muassa tiettyjä koulutukseen ja oppilaiden arvosteluun liittyviä asioita sekä päättää tunnustusten myöntämisestä oppilaille. Eräät järjestysasiat sekä tunnustusten myöntämisestä oppilaille koskevat asiat käsitellään ns. laajennetussa opettajakunnan kokouksessa, jossa oppilaiden edustajat ovat läsnä. Tätä opintodemokratian piiriin kuuluvaa järjestelyä täydentää vielä oppilaille tuleva oikeus saattaa mahdolliset rangaistusta koskevat päätökset opiston johtokunnan ratkaistaviksi. Johtajan apuna opiston hallintoa koskevilla asioissa on *kansliajaosto*. Toistaiseksi opiston johtaja toimii kansliajaoston päällikkönä oman toimensa ohella. Toiminnan laajentuessa tähän tehtävään saataneen erityinen toimisto- tai talouspäällikkö.

Varsinaisen koulutustoiminnan järjestelyn kannalta on myös tapahtunut tärkeä jako *opetusjaostoihin*. Kukin opetusjaosto toimii suhteellisen itsenäisesti jaostopäällikkönä toimivan opettajan johdolla. Opetusjaostoja on aluksi toiminnassa kaksi vakinaista ja yksi tilapäinen. Viimeksi mainittu on tarkoitettu muuttamaan vakinaiseksi heti kun siihen saadaan tarpeellinen henkilökunta. Opetusjaostojen tuleva lukumäärä riippuu niiden lopullisesta tarpeesta. Tämän hetken arvion mukaan niitä tarvittaisiin yhteensä viisi. Kolmea useampaa opetusjaostoa ei kuitenkaan voida ajatella ennen uuden päärakennuksen valmistumista. Opiston ja kentän välisen yhteydenpidon kannalta on syytä huomauttaa, että vastaisuudessa tullaan lukuvuosien opetusohjelman yhteydessä ilmoittamaan opetusjaostojen keskinäinen tehtäväjako luokkien ja kurssien toimeenpanemisessa. Tällöin pyydetään opetustoimintaa koskevat tiedustelut ja muut käytännölliset asiat hoitamaan yleensä suoraan asianomaisen jaostopäällikön kanssa. Varsinaiset hakemukset osoitetaan kuitenkin Valtion palo-opistolle.

Uutta on myös opiston *alueellinen toiminta*, jota varten lääneihin tullaan asteittain nimeämään erityisiä koulutuspalokuntia. Näissä valtion palo-opiston koulutuspalokunnissa tullaan mahdollisuuksien mukaan toimeenpanemaan opiston johdon ja valvonnan alaisena sopiviksi havaittuja kursseja ja koulutustilaisuuksia. Koulutuspalokunnaksi voidaan nimetä sellainen vakinainen palokunta, joka toimitilojensa, kalustonsa sekä henkilökuntansa puolesta on tarkoitukseen sopiva. Koulutuspalokunta-ajatusta on jo kokeiltu hyvällä menestyksellä, kun Pietarsaaren palolaitoksessa on koulun johdon ja valvonnan alaisena toimeenpantu eräitä oppilaitoksen opetusohjelmaan kuuluvia ruotsinkielisiä kursseja.

Pätevöitymistä varten päätoimisiin palopäällystö- ja alipäällystövirkoihin opistoon tullaan vastedes ottamaan *palomestari- ja paloiesimiesharjoittelijoita*, joilta vaaditaan palolain 11 §:n tarkoittama kelpoisuus vakinaisen palokunnan päällystö- ja vastaavasti alipäällystövirkoihin. Harjoittelijat saavat muonitusta lukuun ottamatta vapaan majoituksen ja ylläpidon opistossa. Tällä järjestelyllä toivotaan voitavan antaa entistä useammille alalla eteenpäin pyrkiville mahdollisuus totuttautua esimies- ja kouluttajatehtäviin ja samalla hankkia alan tutkintojen ohella tarvittavia lisäansioita yleisestä varten. Vastaavanlainen järjestelmä on olemassa muun muassa Ison-Britannian paloalan oppilaitoksissa.

Valtion palo-opisto tulee laajennuttuaan ottamaan osaa myös *tutkimustyöhön* erityisesti palo- ja pelastusalan kaluston sekä koulutuksen osalta. Tämä tulee kuitenkin mahdolliseksi vasta kun opiston henkilökuntaan on saatu riittävä kone teknillinen asiantuntemus. Yhteistoimintaa opiston naapurissa toimivan VTT:n paloteknillisen laboratorion kanssa tullaan tässä suhteessa kehittämään.

Edellä on selostettu vain eräitä pääkohtia ja uusia piirteitä Valtion palo-opiston organisaatiosta. Sitä mukaa kun opistoon saadaan lisää henkilökuntaa, kuten insinööriopettaja, harjoitusmestarit, kalustonhoitajat jne., tullaan organisaatiota kehittämään edelleen sellaiseksi, että se mahdollisimman hyvin palvelee palontorjunnan kentän kulloisiakin koulutus- tarpeita. □

Valtion palo-opiston opetushenkilöstö kevätlukukaudella 1970

Johtaja
Rainer Alho

1 opetusjaosto

Jaostopäällikkönä opettaja
Pentti Leppänen

2 opetusjaosto

Jaostopäällikkönä opettaja
Teuvo Kuusela

Koulutusohjaaja
Gunnar
Brofors

Erkki
Huttunen

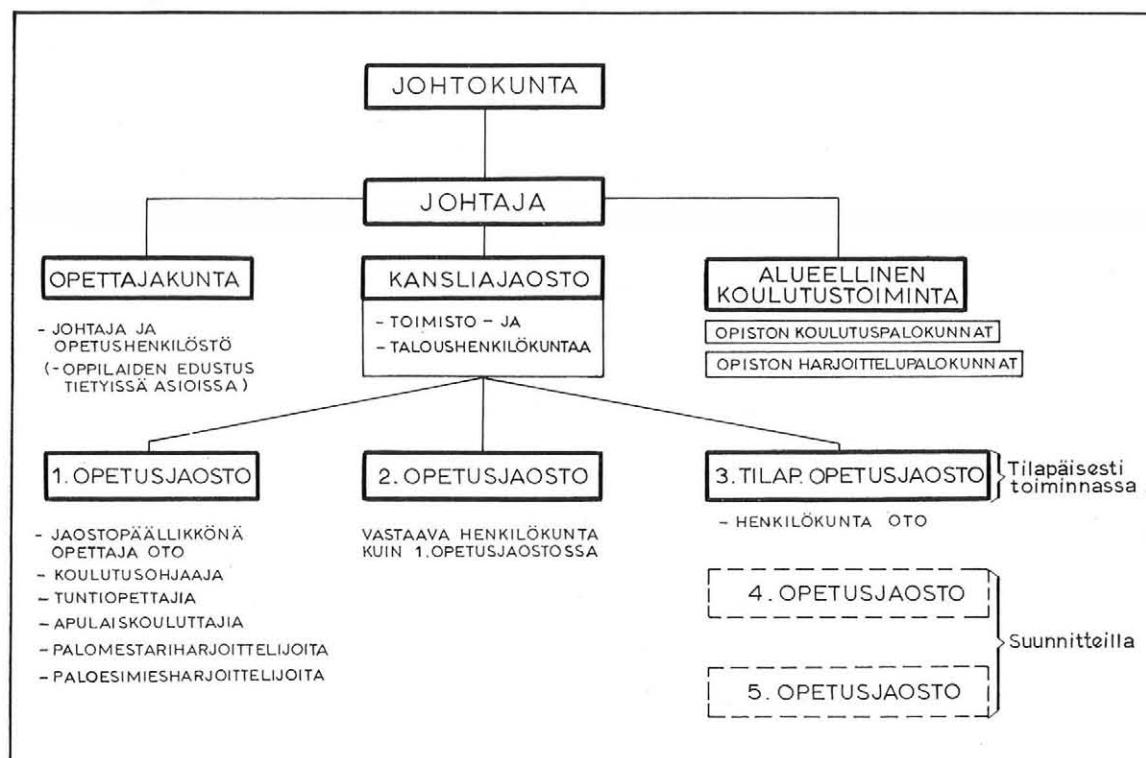
Veikko
Hurmerinta

Karl
von Bell

Koulutusohjaaja Apulaiskouluttaja Koulutusohjaaja Apulaiskouluttaja
Gunnar Erkki Veikko Karl
Brofors Huttunen Hurmerinta von Bell

VALTION PALO-OPISTON ORGANISAATIO VUONNA 1970

Valtion palo-opiston ja muiden oppilaitosten yhteistoiminta laajenee

Helsingin merimiesammattikoulu

Merenkulkuviranomaisten ja ennen kaikkea alan koulutusviranomaisten taholla tunnetaan yhä kasvavaa kiinnostusta paloturvallisuuskysymyksiä kohtaan. Hyvänä osoituksena tästä on, että Helsingin merimiesammattikoulu ja Valtion palo-opisto järjestivät 14.—16. 1. 1970 välisenä aikana yhteistoiminnassa palontorjuntakurssin kauppa-alusten päällystölle ja alipäällystölle. Kurssin suunnittelua varten ammattikasvatushallitus oli myöntänyt Valtion palo-opiston johtajalle matka-apurahan, jonka turvin hän tutustui vastaavaan koulutukseen Ruotsissa ja suoritti siellä n. viikon kestävä merenkulun palontorjuntakurssin. Siellä saatuja kokemuksia on käytetty hyväksi suunniteltaessa nyt meillä järjestettyä kurssia, joka toimeenpantiin osittain Helsingin merimiesammattikoulussa ja osittain Valtion palo-opistossa. Kurssin avauksen suoritti merenkulkuneuvos A. Karjalainen, joka avaussanoissaan totesi mm. seuraavaa:

»Tulipalo aluksessa saattaa olla kauhistuttava tapahtuma, sattuupa se sitten aluksen ollessa satamassa tai merellä. Satamassa on sentään mahdollisuus saada palokunta apuun, mutta siitä huolimatta on suomalaisissakin aluksissa niiden ollessa satamassa sattunut ihmishenkiä vaatineita tulipaloja. Vaikeimpia ovat merellä sattuneet tulipalot, koska niihin harvoin saadaan ulkopuolista apua, vaan on tultava omillaan toimeen. Tällöin on kysymys siitä, ovatko sammutuslaitteet määräysten mukaiset, ovatko ne kunnossa ja onko laivaväki harjaantunut niiden käyttöön.

Erityisesti matkustaja-aluksissa merellä sattuneet tuhoisat tulipalot ovat antaneet aiheen entistä suuremman huomion kiinnittämiseen matkustaja-alusten palontorjunnan tehostamiseen sekä annettujen määräysten noudattamiseen ja niiden valvontaan.»

Merenkulkuneuvos Karjalainen esitti toivomuksen, ettei kurssi, joka on laatuaan ensimmäinen, jäisi viimeiseksi vaan olisi alkuna pitkälle sarjalle yhä kehittyviä palonsammutuksen opetus- ja harjoitustilaisuuksia.

Tampereen yliopisto

Jo vakiintuneen tavan mukaan järjesti Valtion palo-opisto 12.—14. 1. 1970 välisenä aikana palontorjuntaa käsittelevän opetustilaisuuden Tampereen yliopistossa. Aikaisempina vuosina alan opetusta on annettu lähinnä huoltolaitosten tuleville johtajille. Viime vuonna saatujen kokemusten perusteella opetustilaisuus on nyt laajennettu käsittämään Tampereen yliopiston kaksi opetusjaostoa, eli julkisen hallinnon- ja sosiaaliturvan opetusjaostot. Ensiksi mainitussa koulutetaan kuntien johtajia ja toisessa huoltolaitosten johtajia. Nyt järjestetty opetustilaisuus kesti kolme päivää ja se päättyi myöhemmin järjestettävään tenttiin. Opettajina toimivat Valtion palo-opiston johtaja Alho, sekä opiston opettajat Leppänen ja Kuusela. Luentoaiheista mainittakoon muun muassa palotoimen hallinto, paikallinen pelastustoimi, palolainsäädäntö, palonsyyt ja palovahingot, vanhojen huoltolaitosten paloturvallisuuden parantaminen, sammutus- ja pelastussuunnitelmat sekä henkilöturvallisuus. Opiskeluun otti osaa kummatkin opetusjaostosta yhteensä n. 80 opiskelijaa. Mainittakoon, että Palolainsäädäntö ja kunnallinen palotoimi -nimisestä julkaisusta tulee Tampereen yliopiston kurssikirja, joka toivottavasti lisää palo- ja pelastustoimen ymmärtämistä tulevien kunnallismiesten keskuudessa.

Paineilmanaamareiden käyttöä harjoiteltiin merimiesammattikoulun harjoitusalusessa.

Kauppa-alusten päällystölle ja alipäällystölle järjestetyn palontorjuntakurssin avajaisissa nähtiin muun muassa (vasemmalta lukien) toimistopäällikkö Allan Hakala Ammattikasvatushallituksesta, merenkulkuneuvos Arvo Karjalainen Merenkulkuhallituksesta ja Helsingin Merimiesammattikoulun rehtori Juho Uino sekä yli-insinööri Oso Siivonen Merenkulkuhallituksesta.

Oppitunneilla käsiteltiin mm. merenkulun paloturvallisuusmääräyksiä, alusten rakenteellista palontorjuntaa, säiliöalusten sammutustekniikkaa ja työturvallisuutta näillä aluksilla sekä kiinteitä kevytvaaho- ja hiilidioksidisammutusjärjestelmiä. Luennoitsijoina toimivat yli-insinööri O. Siivonen, dipl.insinöörit R. Roos ja E. Korjuslommi, johtaja J. Kuukka sekä insinööri J. Mäenpää.

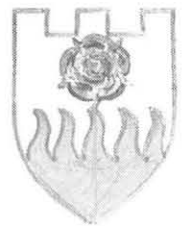
Yleisen palontorjunnan jakson luennoitsijoina toimivat P. Leppänen ja T. Kuusela Valtion palo-opistosta, sekä palokersantti E. Hiltunen Tampereen palolaitoksesta. Kurssin harjoitusjakson toteuttamisesta vastasivat palo-opiston ohjaajat G. Brofors ja V. Hurmerinta sekä apulaiskouluttajat. Harjoituksissa totututtiin mm. hengityssuojavälineiden ja erilaisten käsisammuttimien käyttöön. Kurssi päättyi sovellettuun harjoitukseen, joka toimeenpantiin merimiesammattikoulun harjoitusalueella. Käytännöllisten harjoitusten tehokkuuden lisäämiseksi kurssin osanottajamäärä oli rajoitettu 24:ään henkeen.

Valtion palo-opiston tunnus

Heraldiikkataiteilija Olof Eriksson on suunnitellut Valtion palo-opistolle tunnuksen, jota tullaan käyttämään myös opiston kurssimerkinä. Valtion palo-opiston tunnuksesta (ylempi luonnos) on sakarahjainen valkoinen kilpi, jossa punaisen liekkikoroisen tyviön yläpuolella kultainen leijona. Kilpeä kehystää ohut kultainen reunus.

Palomestarin ja paloinsinöörin tutkinto oikeuttaa opiston tunnusta vastaavan kurssimerkin käyttöön (kultainen leijona ja reunus). Paloesimiehen tutkinnon suorittanut voi lunastaa hopeisella leijonalla ja reunuksella varustetun merkin ja palomiehen tutkinnon suorittanut rautaisella leijonalla ja reunuksella varustetun merkin. Kurssin suorittanut on oikeutettu merkkiin, jossa on leijonan asemesta heraldinen ruusuke. — Merkin voivat lunastaa yksinomaan Valtion palo-opiston tutkinnon tai kurssin suorittaneet, joten Valtion palokoulun ja vanhan Palopäällystökoulun merkkejä ei voida vaihtaa uusiin. Merkkejä välittää oppilaskunta.

Harjoitus- ja kokeilualue Valtion palo-opistolle

Valtion palo-opistolla ei toistaiseksi ole ollut vakituista paikkaa käytännöllisten harjoitusten toimeenpanemista varten. Harjoituksia on järjestetty purettavissa rakennuksissa ja muissa sopivissa paikoissa opiston lähiympäristössä. Nyt asiassa on saatu aikaan myönteinen ratkaisu. Otaniemen alueen yleinen hallintoelin, Otaniemen hoitokunta, on 20.11.1969 osoittanut Valtion palo-opistolle alueen kyseistä tarkoitusta varten. Uusi harjoitusalue sijaitsee Otaniemessä Laajalahden ranta-alueella, jota parhaillaan täytetään. Alueen läheisyydessä on jo vuosikausien ajan toimeenpantu käsisammuttimien käyttöharjoituksia, joten opiston entisille oppilaille paikka on tuttu.

Harjoitusalueelle pystytetään kuluvan kevätlukukauden aikana puinen harjoitusrakennus ns. »kylmiä savusukellusharjoituksia» varten. Alueelle sijoitetaan myös altaat nestepalojen sammutusharjoituksia varten sekä tarpeelliset laitteet käsisammuttimilla suoritettavia harjoituksia varten. Raivaus- ja pelastusharjoituksia silmällä pitäen alueelle sijoitetaan käytettyjä ajoneuvoja, betonisorutuma-asetelmia ja vastaavia laitteita. Hitsaus- ja polttoleikkauskoulutus tulee myös tapahtumaan tällä alueella. Mahdollisuuksien mukaan paikalle pyritään johtamaan vettä Laajalahdesta niin, että alueella samalla voidaan suorittaa moottoriruiskujen käyttöharjoituksia ja ottaa vettä luonnollisesta vedenotto paikasta. Alueelle saadaan sähkövalaistus, jolla on tärkeä merkitys pimeinä vuorokauden aikoina toimeenpantavia harjoituksia ajatellen. Itse harjoitusrakennuksesta tulee niin tilava, että siellä voidaan tarvittaessa pitää myös oppitunteja. Kiinteä harjoitusalue rakennuksineen vähentää harjoituskaluston edestakaista tarpeetonta kuljettamista ja säästää täten osaltaan kallisarvoista koulutusaikaa. Tarvittavien rakennelmien valmistuttua paikalla tullaan lisäksi suorittamaan palokoulun tutkimus- ja koestustoimintaa. Harjoitusalueen odotetaan tehostavan huomattavasti opetusohjelmaan kuuluvia harjoituksia opiston kaikilla kursseilla. Paloesimieskoulutusta silmällä pitäen alue on suorastaan välttämätön.

100 uutta ammattipalomiestä tulisi kouluttaa palomiesluokalla joka vuosi

**Ensimmäinen palomiesluokka päättyi
palokoulussa**

Kurssikuva sivulla 25
Oppilasluettelo siv. 42

Viimeisimmät tutkimukset ovat osoittaneet, että Valtion palokoulussa olisi annettava vuosittain peruskoulutus sadalle uudelle ammattipalomiehelle, ilmeni palokoulun johtajan, varatuomari *Rainer Alhon* puheesta Valtion palokoulussa toimeenpannun ensimmäisen palomiesluokan päättäjaisissä.

Kokeilumielessä toimeenpantu palomiesluokka-niminen kurssi kesti kahdeksan viikkoa. Kurssin suorittaneet 16 miestä saivat todistuksensa tavallista juhlavammissa puitteissa. Päättäjätalaisuuteen osallistuivat sisäasiainministeri *Antero Väyrynen*, sisäasiainministeriön kansliapäällikkö, hallitusneuvos *Arno Hannus* sekä koulun johtokunnan puheenjohtaja, osastopäällikkö *Erkki Jänne*. Tilaisuudessa olivat myös läsnä palomiesluokan perustamisesta jo vuonna 1962 aloitteen tehneen KTV:n palomiesten neuvottelukunnan edustajat, palokersantit *Väinö Nisonen* ja *Lauri Lilja*. Päättäjätalaisuus alkoi palomiesluokan suorittamalla koulutustähtäyksellä.

Palomiesten ammattikoulutuksen merkityksestä

»Tällä tilaisuudella on vaatimattomista puitteistaan huolimatta paloalan ammattikoulutuksen kannalta ensiarvoisen tärkeä merkitys. Tänään astuvat näet palotoimen palvelukseen ensimmäiset Valtion palokoulussa peruskoulutuksensa saaneet palomiehet, tai sanoisinko paremminkin palomieskokeilaat», totesi palokoulun johtaja *Rainer Alho* päättäjäpuheessaan.

»Kun otetaan huomioon, että elämme koulutusyhteiskunnassa, voidaan perustellusti kysyä miksi palomiesten koulutus Valtion palokoulussa alkaa vasta nyt. Syitä on useita. Vähäisin näistä ei suinkaan ole paloalalla sitkeästi vallinnut käsitys, jonka mukaan työ tekijäänsä parhaiten opettaa. Vielä joitakin vuosikymmeniä sitten tämä saattoi osittain pitää paikkansa, kun ammattipalomiehet työskentelivät jopa kuusi vuorokautta viikossa ja osallistuivat harjoituksiin ainoana vapaapäivänään sunnuntaina. Palokuntien turvaamistehtävien lisääntyminen, siirtyminen lyhyempään työaikaan sekä tekniikan kehitys yleensä ovat kuitenkin johtaneet siihen, että palomiesten ammattikoulutuksen järjestämisestä on tullut eräs alamme tärkeimmistä tehtävistä.

Jatkuu sivulla 25

Sisäasiainministeriön johto oli läsnä ensimmäisen palomiesluokan päättäjaisissä. Luokanvanhin *Kauko Käppi* esittelee kuvassamme palomieskäsineitä ministeri *Antero Väyrysellä*. Taustalla vasemmalta lukien kansliapäällikkö *Arno Hannus*, palokoulunjohtaja *Rainer Alho* ja koulun johtokunnan puheenjohtaja, osastopäällikkö *Erkki Jänne*.

Palomiehen on hallittava mitä moninaisimpia taitoja. Synnytyskään ei saa hämmentää. — Kätilö *Maj-Lis Ikonen* auttaa lasta maailmaan palomies *Martti Väkeväisen* pitelemän muovilantion läpi synnytystä koskeneella oppitunnilla.

Erityisesti on huomattava, että yhteiskuntamme arvokasautumat keskittyvät nykyisin asutus- ja teollisuuskeskuksiin. Kehitys näyttää vievän siihen, että väestön valtaosa lähiaikoina on kaupungeissa ja muissa asutuskeskuksissa. Jo kansantaloudellisestikin on tarkoituksenmukaista kiinnittää huomiota juuri asutuskeskusten suhteellisen pieneen palontorjuntahenkilöstöryhmään ja sen kouluttamiseen. Kun vielä otetaan huomioon, että asutuskeskusten palokunnat jo nyt toimivat paikkakuntansa yleisenä pelastusorganisaationa ja että näiden palokuntien joka toinen hälytys (sairaan kuljetustoimintaan ei tällöin ole otettu huomioon) merkitsee jotakin muuta pelastustehtävää kuin tulipalon sammutukseen liittyvää, voimme havaita kuinka perusteellinen koulutus tälle henkilöstölle tulisi antaa», sanoi johtaja Alho.

»Nyt kokeilutarkoituksessa toimeenpantu palomiesluokka-niminen kurssi on antanut korvaamattomia kokemuksia palomiesten ammattikoulutuksen suunnittelua varten. Odotetusti tulimme jo alussa havaitsemaan kahdeksan viikon kurssin ehdottomasti liian lyhyeksi. Koulun tulevassa uudessa opetusohjelmassa kurssi tuleekin kestäämään kokonaisen syyslukukauden eli 14 viikkoa. Muutenkin siirrytään ammattikoulutuksessa viikkoajattelusta lukukausiajatteluun, joten lukukautta lyhyempiä ammattikursseja ei tultane toimeenpanemaan. On myös todettava, ettei koulun nykyinen opetusteho riitä tyydyttämään kuin yhden neljäsosan ammattipalomiesten peruskoulutustarpeesta. Viimeiset tutkimukset ovat nimittäin osoittaneet, että olisi koulutettava joka vuosi 100 uutta ammattipalomiestä, puhumattaakaan siitä mikä tehtävä olisi edessä, jos nyt jo virassa oleville pitäisi antaa täydennyskoulutus. Koulun tuleva laajentaminen tuonee myönteisen ratkaisun tähänkin asiaan», uski johtaja Alho.

Valtion palokoulun ensimmäisen palomiesluokka-nimisen kurssin oppilaat, vasemmalta lukien Kalske, Rousu, Koskinen, Kalenius, Töytäri, Nortamo, Westerholm, Vanhala, Hannunen, Virta, Väkeväinen, Talasniemi, Sirola, Wikström, Käppi ja Sohkanen.

Johtokunnan puheenjohtajan sanat

Palokoulun johtokunnan puheenjohtaja, osastopäällikkö Erkki Jänne tervehti kurssilaisia seuraavin sanoin:

»Tänään kirjoitetaan palotoimen historiaan jälleen uusi rivi ja nimenomaan Valtion palokoulun historiaan. Kun laki Valtion palo-opistosta ja asetus Valtion palo-opistosta saadaan toivon mukaan annettua ja Valtion palo-opiston ohjesääntö vahvistettua, on teillä tämän palomiesluokan nyt päättäneillä oppilailla tilaisuus jatkaa opintojanne eräiden luokkien kautta jopa paloinsinööriutkintoon saakka. Uskoin, että valtiovalta haluaa tukea tätä koulutustoimintaa ja valtiovalta odottaa, että me saisimme teistä ja tulevista oppilaisista yhä parempia sammuttajia ja pelastajia. Samalla toivon, että te tavoittelisitte aina korkeimpaan tutkintoon asti.»

KTV:n tervehdys

KTV:n Palomiesten neuvottelukunnan puheenjohtaja, palokersantti Väinö Nisosen käytti seuraavan puheenvuoron:

»Suomen kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain liiton Palomiesten neuvottelukunnan edustajina meillä on mieluisa tilaisuus olla toteamassa Valtion palokoulussa järjestetyn ensimmäisen palomiesluokan päättymistä. Aloite palomiesluokan saamisesta Valtion palokoulun opetusohjelmaan tehtiin neuvottelukuntamme toimesta vuonna 1962. Ensimmäisen palomiesluokan toteutuminen Valtion palokoulun opetusohjelman puitteissa on ollut mahdollista vain osastopäällikkö Jänteen, koulun johtajan Alhon, palokoulun johtokunnan ja kaikkien koulussa työskentelevien erittäin tehokkaan ja kiitettävän toiminnan johdosta. Me tiedämme kaikki ne vaikeudet, joita koulun laajennetun opetusohjelman läpiviemiselle asettaa koulun pieni henkilöstömäärä, puutteellinen kalusto ja ahtaat tilat. Valtion palokoulun tulevaa toimintaa ajatellen rohkenen toivoa, että koulun rakensuunnitelma toteutuisi laaditun aikataulun ja ohjelman mukaisesti ja että ammattipalomiesten peruskoulutus saataisiin Valtion palokoulun ohjelmaan pysyvästi.»

Oppilaiden kiitos

Palomiesten puolesta esitti luokanvanhin Kauko Käppi kiitokset toimeenpannusta kurssista:

»Olemme kuluneen kahdeksan viikon aikana saaneet tärkeitä tietoja ja taitoja ammattiamme varten. Samalla olemme voineet osaltamme myötävaikuttaa palomiesten ammattikoulutuksen alkujärjestelyissä. Erityisen kiitoksen osoittaisin koulun johtajalle sen johdosta, että peruskoulutuksemme on koulun toimintaedellytysten puutteista huolimatta saatu alkuun. Toivotamme koululle jatkuvaa menestystä maamme palontorjuntahenkilöstön ammattikoulutuksen kehittämisessä.»

LS

Palomiesluokan priimukselle Matti Talasniemelle (oik.) ojensi KTV:n pienoislipun liiton Palomiesten neuvottelukunnan puheenjohtaja, palokersantti Väinö Nisonen.

VALTION PALOKOULU

Valtion palokoulun syyslukukausi 1969

VPK:n päällystökurssi

25.8.—6.9. 1969:

Airaksinen Raimo Helsinki, Konsti Martti Savonlinna, Kulokangas Jouko Eura, Liinakoski Matti Helsingin mlk., Mustonen Kerkko Joensuu, Metsä-Tokila Antti Kalanti, Mäki-lehto Keijo Pori, Pitkänen Matti Pirkkala, Rahkala Jarko Aura, Rontti Pauli Kuusamo, Salomaa Kalle Ilomantsi, Schutskoff Eino Sodankylä, Seppälä Ossi Hämeenkyrö, Sillanpää Antti Lieto, Sinkkonen Pekka Kotka, Törni Pekka Piikkiö ja Vaihoja Juhani Raahe.

Maalaiskuntien palopäälliköiden peruskurssi

26.8.—4.10. 1969:

Hietaniemi Tapio Juupajoki, Jokela Niilo Hyvinkää, Kivijuri Juhani Nivala, Koskinen Pentti Lempäälä, Numminen Markku Sysmä, Nykänen Pentti Kangaslampi, Sulkakoski Ilmari Evijärvi, Tami Heikki Joutsu, Turunen Juha Joutseno ja Viita Kauko Aavasaksa.

Alipäällystöluokka

1.9.—5.12. 1969:

Filppu Aarno Janakkala, Heikkilä Tapio Espoo, Jaarni Keijo Helsinki, Järvinen Tatu Turku, Katajajuri Matti Espoo, Lehtivuori Kalle Jyväskylä, Manninen Väinö Jyväskylä, Oravainen Jouko Kuopio, Pakarinen Kauko Joensuu, Sillanmäki Jarkko Turku, Sillanpää Esko Pori, Simola Juhani Salo, Simpanen Pentti Helsinki, Söderberg David Pietarsaari, Taskinen Tauno Kemi, Tolonen Matti Kajaani, Varanka Jarmo Kouvola ja Vartiainen Jouko Tampere.

Maalaiskuntien palotarkastajakurssi

8.9.—4.10. 1969:

Ahonen Eino Helsinki, Granfors Karl-Erik Kaskinen, Hihkiö Kalevi Ruovesi, Hiltunen Pentti Eno, Holck Vieno Rovaniemi mlk., Järvinen Lauri Lohja mlk., Kaukainen Armas Loimaa, Lahti Anssi Anjala, Matikainen Lauri Juva, Mömmö Pauli Pieksämäki, Nokkanen Onni Valkeala, Raudanpää Kari Lempäälä, Sarkasuo Yrjö Ylihärmä ja Soraluoma Taisto Pori.

Palomiesluokka

14.10.—12.12. 1969:

Hannunen Markku Kotka, Kalenius Aarno Järvenpää, Kalske Ensio Pori, Koskinen Esa Riihimäki, Käppi Kauko Valkeakoski, Nortamo Krister Kristiinankaupunki, Rousu Raimo Tornio, Sirola Jaakko Rauma, Sohkanen Karl-Henrik Helsingin mlk., Talasniemi Matti Espoo, Töytäri Ilkka Hamina, Vanhala Timo Karhula, Westerholm Jorma Kemi, Wikström Bengt-Erik Hanko, Virta Pentti Hyvinkää ja Väkeväinen Matti Lappeenranta.

Pelastustyönjohtajien peruskurssi

20.10.—25.10. 1969:

Aalto Esko Valkeakoski, Heinonen Oiva Espoo, Hyväri Ossi Oulu, Jyry Timo Helsinki, Kontio Lauri Rovaniemi mlk., Korkee Hannu Kouvola,

la, Kröger Atte Kuopio, Laine Heikki Helsinki, Liinakoski Veikko Helsingin mlk., Louhi Pekka Turku, Rikkonen Pekka Lappeenranta, Sepänen Lauri Lahti, Sinisalo Matti Vaasa ja Väliö Veikko Hämeenlinna.

Ruotsinkielinen VPK:n päällystökurssi Pietarsaareissa

3.—15.11. 1969:

Andersson Nils-Erik Pernå, Berglund Hans-Erik Karis, Fellman Börje K.G. Jomala, Grundström Hans Hangö, Hautanen Kalevi Vilhelm Vörå, Hägglund, Holger John Kyrkslätt, Johansson Bengt Henry Borgå lkm., Johansson Jörgen Sigvard Pargas, Kanerva Eino Johannes Karis, Lillmangs Johan Jörgen Lappfjärd, Lindström Gösta Reguel Kyrkslätt, Nordqvist Per-Anders Marichamn, Nyqvist Bjarne Johannes Malax, Olin Sven Oravais, Pökelmann Willy Pojo, Sahlberg Georg Mikael Borgå, Sjöström Göran Pernå, Ståhlman Runar Jan-Erik Jomala, Weckström, Sune Torvald Borgå, Widdas, Nils Nykarleby och Winberg Åke Sibbo.

Palopäällystön kunnallishallinnollinen kurssi

17.11.—22.11. 1969:

Heinonen Oiva Espoo, Helenius Immo Vammala, Helynen Pentti Simpele, Hintikka Tuomo Tuusula, Jousmaa Lasse Tornio, Kekäläinen Pekka Kemi, Kuusinen Juhani Rovaniemi, Lepola Erkki Lappeenranta, Liimatta Arvo Eno, Nortala Felix Kajaani, Nurminen Veikko Jyväskylä, Sotku Martti Riihimäki ja Vuorinen Kyösti Sysmä.

Teollisuuspalopäällystökurssi

2.12.—20.12. 1969:

Holopainen Teuvo Joutseno, Jukkanen Heikki Joensuu, Kivi Arvo Karstula, Koljonen Kalle Hyvinkää, Korhonen Ruupe Turku, Lankinen Antti Valkeala, Lehtonen Pekka Janakkala, Leppänen Kauko Helsinki, Mäntylä Seppo Pori, Paajanen Tenho Valkeakoski, Panssar Ossi Imatra, Parkkari Juhani Helsinki, Rasi-mäki Risto Helsinki, Rinne Kauko Tampere, Siltala Anssi Kotka ja Söderholm Otto Vaasa.

23. 2. 1970 alkavalle palomestari luokalle

on valittu seuraavat oppilaat: palomies Jaakko Aaltonen Lahti, palomestari Keijo Asplund Kotka, palomies Leif Eriksson Turku, opettaja Pekka Harjanen Varkaus, palomies Risto Heikkinen Kuopio, palomies Viki Heinilä Oulu, palokersantti Jouko Järvinen Helsinki, apul. palop. Pentti Kittelä Hyvinkää, palokersantti Kalevi Laakso Helsinki, palokers. Paul Lassila Helsinki, palokorpr. Seppo Lehtinen Tampere, palokers. Lauri Lilja Helsinki, palosotilas Mikko Lehtonen Tampere, palokers. Osmo Nurmio Helsinki, opiskelija Seppo Puroaho Pietarsaari, palokorpr. Pekka Rikkonen Lappeenranta, palokers. Juhani Simola Salo, palokorpr. Tuomo Soraluoma Pori, palom. harj. Tapio Suhonen Turku, palomies Matti Talasniemi Espoo, palomies Bo Telenius Hanko, ruiskumestari Veijo Vienonen Tampere.

Luokalle valituista on yksi insinööri, yksi rakennusmestari, 5 ylioppilasta, joista 3 on suorittanut alipäällystöluokan, 9 keskikoulun suorittanutta, joista 6 on suorittanut alipäällystöluokan ja 6 ns. »pitkän linjan» oppilasta, jotka ovat alipäällystöluokalla saaneet vähintään keskiarvon 8,50 ja täten päässeet jatkamaan opintojaan päällystötutkintoa varten. Hyväksytyt keski-ikä on 32 vuotta ja keskimääräinen palvelusaika päätöismissä tehtävissä n. 9 vuotta.

VALTION PALO-OPISTO VALTAKUNNALLISEN OPINTOTUKIJÄRJESTELMÄN PIIRIIN

Valtion palokoulun muuttuminen opistoksi ja siinä yhteydessä tapahtuvat organisatoriset ja opetusohjelmaa koskevat muutokset aikaansaavat mm. sen, että ammattioppilaitokseksi katsottavan Valtion palo-opiston oppilaat voivat nyt saada ns. opintotukea.

Opintolainojen valtiontakausta ja korkotukea koskevan ensi heinäkuun alusta voimaan tulevan lain nojalla voidaan myös valtion palo-opistossa yli kahdeksan kuukautta opiskeleville myöntää opintotukea. Sen puitteissa oppilaille voidaan myöntää opintolainoja edullisin ehdoin. Opintojen päätyttyä voidaan lainan saajalle myöntää opintostipendi, jolla kuoleetaan lainan pääomaa. Stipendijä myönnetään opinnoissa hyvin menestyneille opiskelijoille. Valtion opintotukikeskus antaa kevään kuluessa tarkemmat ohjeet opintojärjestelmän soveltamisesta. Valtion palo-opistossa tulevat opintotukijärjestelmän piiriin todennäköisesti ne palomestari- ja paloinsinööri luokkien oppilaat, jotka eivät saa palkkaa tai vastaavia etuja työnantaltaan.

HARJOITTELUPAIKKOJA VALTION PALO- OPISTOSSA

Valtion palo-opistoon otetaan 1. 3. 1970 alkaen harjoittelijoiksi henkilöitä, joilla on palolain 11 §:n tarkoittama kelpoisuus vakinaisen palokunnan päällystötai alipäällystövirkoihin. Vapaana on

- 1 palomestariharjoittelijan ja
- 2 paloesimiesharjoittelijan paikkaa.

Nyt käyttöön otettavan harjoittelujärjestelmän avulla on tarkoitus suoda entistä useammille alalla eteenpäin pyrkiville tilaisuus hankkia käytännöllistä kokemusta palokuntien eriasteisia johtotehtäviä varten. Harjoittelijat suorittavat opistossa palopäällystölle ja vastaavasti alipäällystölle yleensä kuuluvia tehtäviä, joista mainittakoon mm. erilaiset toimisto-, suunnittelu- ja koulutustehtävät, osallistuminen päivästykseen sekä sammutus- ja pelastustyöhön, sisäpalveluksen valvonta, opintojen ohjaus- ja muut vastaavat tehtävät. Palomestariharjoittelijoille varataan lisäksi mahdollisuus tutustua palotoimen hallintoon sisäasiainministeriön paloasiain osastossa. Harjoittelusta annetaan yksityiskohtainen harjoittelutodistus, jossa palvelusajan lisäksi mainitaan ne tehtävät, joiden hoitamiseen asianomainen on osallistunut.

Harjoittelukausi on yksi lukukausi. Etusija annetaan palopäällystö- ja vastaavasti alipäällystöluokan suorittaneille henkilöille. Harjoittelijat saavat opistossa ilmaisen ylläpidon muonitusta lukuunottamatta, sekä päivärahaa, joka vahvistetaan myöhemmin. Päivystystehtävistä suoritetaan erillinen korvaus. Opisto luovuttaa harjoittelijoiden käytöön palvelus- ja sammutusvarusteet. Työaika on kahdeksan tuntia päivässä viitenä päivänä viikossa. Pitimmistä viikonloppuvapaista voidaan myös sopia erikseen.

Opiston johtajalle osoitetussa hakemuksessa on ilmoitettava vastaavat tiedot hakijasta kuin opiston oppilaaksi pyritäessä. Lisätietoja saa suoraan opiston johtajalta.

Otanimessä, 5. 2. 1970

Opiston johtaja
Rainer Alho